

DECYZJA

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Suwałkach w składzie orzekającym:

Przewodniczący: Grażyna Anna Milewska (spr.)

Członkowie: Kamil Bujkowski

Wiktor Cudnowski

po rozpatrzeniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 4 sierpnia 2022 r. odwołania Towarzystwa na Rzecz Ziemi z siedzibą w Oświęcimiu przy ul. Leszczyńskiej 7 od decyzji Prezydenta Miasta Suwałk z dnia 31 marca 2022 r. znak OSGK.6220.99.2021.DK ustalającej środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia polegającego na budowie Instalacji Termicznego Przekształcenia Wstępnie Przetworzonych Odpadów Komunalnych (preRDF/RDF) w Suwałkach

działając na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2021 r. poz. 735 ze zm.) – dalej też jako **k.p.a.** w związku z art. 80 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 1029 ze zm.) – dalej też jako **u.i.o.ś.**

- utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 31 marca 2022 r. znak OSGK.6220.99.2021.DK Prezydent Miasta Suwałk (dalej też jako **Prezydent, organ** lub **organ I instancji**), po rozpatrzeniu wniosku Gminy Miasta Suwałki (dalej też jako **wnioskodawca, strona** lub **Gmina**), ustalił środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia polegającego na budowie Instalacji Termicznego Przekształcenia Wstępnie Przetworzonych Odpadów Komunalnych (preRDF/RDF) w Suwałkach (dalej też jako **ITPOK, instalacja** lub **przedsięwzięcie**). W pkt I decyzji organ określił: rodzaj i miejsce realizacji przedsięwzięcia wskazując, iż polegać będzie ono na budowie Instalacji Termicznego Przekształcenia Wstępnie Przetworzonych Odpadów Komunalnych (preRDF/RDF) w Suwałkach, która zostanie zlokalizowana we wschodniej części miasta Suwałki, na działkach o numerach ewidencyjnych: 24901, 24902, 24903/9, 24903/10, 24903/11, 24903/12, 24903/13, 24903/14 (obręb nr 10) (ppkt 1.). W podpunkcie 2. Prezydent ustalił

szczegółowe uwarunkowania realizacji inwestycji, w tym warunki korzystania ze środowiska na etapie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia. W ppkt 3. określił wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w projekcie budowlanym. W ppkt 4. stwierdził, iż przedmiotowe przedsięwzięcie nie zalicza się do zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnych awarii przemysłowych, o których mowa w rozporządzeniu Ministra Rozwoju z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 138). W ppkt 5. wskazał, iż dla planowanego przedsięwzięcia nie przeprowadzono postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, gdyż z uwagi na skalę i charakter przedsięwzięcia oraz odległość ok. 20 km od granicy państwa, nie przewiduje się wystąpienia oddziaływania transgranicznego przedsięwzięcia na środowisko. Według postanowień ppkt 6. planowane przedsięwzięcie nie stanowi instalacji do spalania paliw w celu wytwarzania energii elektrycznej, o elektrycznej mocy znamionowej nie mniejszej niż 300 MW, wobec czego konieczność gotowości do wychwytywania dwutlenku węgla jej nie obowiązuje. W pkt II decyzji Prezydent Suwałk postanowił nie stwierdzać konieczności wykonania kompensacji przyrodniczej. W pkt III organ postanowił nie nakładać obowiązku przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 u.i.o.ś. Do decyzji załączona została charakterystyka przedsięwzięcia zawarta w załączniku nr 1. W uzasadnieniu rozstrzygnięcia organ I instancji wskazał, iż w dniu 19 sierpnia 2021 r. Gmina Miasto Suwałki wystąpiła z wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie Instalacji Termicznego Przekształcania Wstępnie Przetworzonych Odpadów Komunalnych (preRDF/RDF) w Suwałkach. Do wniosku dołączono Kartę informacyjną przedsięwzięcia, poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej w postaci papierowej i elektronicznej obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz obejmującej przewidywany obszar, o którym mowa w art. 74 ust. 3a zdanie drugie u.i.o.ś., tj. obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych. Organ stwierdził następnie, iż w myśl art. 71 ust. 2 ustawy o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia wymagane jest uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Planowane przedsięwzięcie wymienione jest w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 26 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839) – dalej też jako **rozporządzenie** - w § 3 ust. 1 pkt. 82 - instalacje związane z przetwarzaniem w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 41-47, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, o zainstalowanej mocy elektrycznej nie większej niż 0,5 MW lub wytwarzających ekwiwalentną ilość biogazu rolniczego wykorzystywanego do innych celów niż produkcja energii elektrycznej, a także miejsca retencji powierzchniowej odpadów oraz rekultywacja składowisk odpadów, jako przedsięwzięcie mogące potencjalnie oddziaływać na środowisko.

Jak dalej wyjaśnił organ, po zasięgnięciu, na podstawie art. 64 ust. 1 ustawy opinii Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Białymstoku, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Suwałkach oraz Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Zarząd Zlewni w Augustowie postanowieniem z dnia 6 października 2021 r. nr OSGK.6220.99.2021.DK stwierdził obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla tegoż przedsięwzięcia oraz obowiązek przedłożenia raportu o oddziaływaniu ww. przedsięwzięcia na środowisko w pełnym zakresie, zgodnie z art. 66 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 247). Jednocześnie zawiadomił strony o zawieszeniu postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach do czasu przedłożenia przez wnioskodawcę raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Prezydent zauważył także, iż na wniosek Towarzystwa na Rzecz Ziemi, 32-600 Oświęcim, ul. Leszczyńskiej 7 o dopuszczenie do udziału na prawach strony w toczącym się postępowaniu administracyjnym w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie Instalacji Termicznego Przekształcania Wstępnie Przetworzonych Odpadów Komunalnych (preRDF/RDF) w Suwałkach, uznał to Towarzystwo za stronę w prowadzonym postępowaniu o czym poinformowano pismem z dnia 15 października 2021 r. Jak dalej referował organ, po otrzymaniu w dniu 11 stycznia 2022 r. Raportu o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia „Budowa Instalacji Termicznego Przekształcania Wstępnie Przetworzonych Odpadów Komunalnych (preRDF/RDF) w Suwałkach”, wydał w tym samym dniu postanowienie o podjęciu zawieszono postępowania dla ww. przedsięwzięcia i zgodnie z art. 33 ww. ustawy o oświadczeniu z dnia 11 stycznia 2022 r. poinformował społeczeństwo, że przystąpił do przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia polegającego na „Budowie Instalacji Termicznego Przekształcania Wstępnie Przetworzonych Odpadów Komunalnych (preRDF/RDF) w Suwałkach”. Jednocześnie raport ten wraz z wnioskiem Gminy, stosownie do art. 77 ust. 1 pkt 1 i 2, art. 77 ust. 2 u.i.o.ś., przesłany został organom właściwym do uzgodnienia warunków realizacji planowanego przedsięwzięcia przed wydaniem decyzji, tj. do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Białymstoku oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Suwałkach, w celu uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia oraz wydania opinii. Prezydent wskazał, iż Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Suwałkach w wyznaczonym terminie 30 dni nie przekazał opinii, w związku z powyższym traktuje się to jako brak zastrzeżeń. Natomiast Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Białymstoku, postanowieniem Nr WSTI.4221.1.2022.JW z dnia 24.02.2022r., uzgodniła warunki realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia. Następnie organ I instancji zauważył, iż teren przeznaczony na realizację Inwestycji objęty jest Miejscowym Planem Zagospodarowania Przestrzennego przyjętym Uchwałą nr XII/159/2019 Rady Miejskiej w Suwałkach z dnia 25 września 2019 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu ulicy Piaskowej w Suwałkach oraz Uchwałą Nr XXXIV/456/2021 Rady Miejskiej w Suwałkach z dnia 28 lipca 2021 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu ulicy Piaskowej w Suwałkach. Zgodnie z obowiązującym planem teren przeznaczony na realizację Inwestycji oznaczony został jako 10 E/C — tereny infrastruktury technicznej elektroenergetyki i ciepłownictwa. W zakresie przeznaczenia podstawowego na terenie 10E/C ustala się lokalizację nowych obiekt-

tów realizowanych w ramach rozbudowy instalacji Przedsiębiorstwa Energetyki Ciepłej lub Zakładu Energetycznego wraz z towarzyszącymi im placami składowymi, do magazynowania paliw, sorbentów do instalacji oczyszczania spalin i produktów spalania i innych obiektów uzupełniających funkcję podstawową. Dopuszcza się wykorzystanie odpadów obojętnych do rekultywacji terenów powyrobiskowych (proces odzysku R5 wg. załącznika nr 1 do ustawy o odpadach z dnia 14 grudnia 2012 r. (Dz. U. z 2020 r. poz. 797 z późn. zm.), w tym wypełniania terenów niekorzystnie przekształconych (takich jak: zapadliska, nieeksploatowane odkrywkowe wyrobiska lub wyeksploatowane części tych wyrobisk mieszkankami popiołowo-żużłowymi z mokrego odprowadzania odpadów paleniskowych — niepochodzących z palenisk fluidalnych (kod odpadów ex 10 01 80 wg rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 11 maja 2015 r. w sprawie odzysku odpadów poza instalacjami i urządzeniami (Dz. U. z 2015 r. poz. 796), zgodnie z przepisami szczególnymi. Organ stanął na stanowisku, że przedsięwzięcie powyższe jest zgodne z przeznaczeniem terenu określonym w planie zagospodarowania przestrzennego.

W dalszej części uzasadnienia organ opisał szczegółowo lokalizację przedmiotowego przedsięwzięcia wskazując, iż zostanie ono zlokalizowane we wschodniej części miasta Suwałki, na działkach o numerach ewidencyjnych: 24901, 24902, 24903/9, 24903/10, 24903/11, 24903/12, 24903/13, 24903/14 (obręb nr 10). W sąsiedztwie terenu planowanej Instalacji zlokalizowane są: od strony północnej: zabudowania przemysłowe PEC w Suwałkach Sp. z o.o., od strony wschodniej: częściowo tereny niezabudowane z nielicznymi zadrzewieniami, częściowo tereny zagospodarowane przez place składowo-magazynowe, od strony południowej obiekty biurowe wraz z infrastrukturą elektroenergetyczną PGE Dystrybucja S.A. Oddział Białystok Zakład Sieci, od strony zachodniej: ulica Dąbrówka, a dalej tereny usługowo-przemysłowe. Najbliższa zabudowa mieszkaniowa zlokalizowana jest w odległości ok. 350 m w kierunku południowym i w odległości ok. 390 m w kierunku północno-zachodnim.

Według ustaleń organu wyprodukowane w ITPOK ciepło zostanie wyprowadzone do miejskiej sieci ciepłowniczej (m.s.c.), a wpięcie do m.s.c. nastąpi na działce 24881 (obręb nr 10) lub na działce 24900 (obręb nr 10). Wstępnie planowana trasa ciepłociągu od ITPOK do miejsca wpięcia przebiega przez działki o następujących numerach: 24900, 24889, 24885, 24886, 24881. Natomiast energia elektryczna wyprodukowana w ITPOK w pierwszej kolejności wykorzystywana będzie na potrzeby własne. Nadmiar energii wytworzonej wyprowadzony będzie poprzez rozdzielnicę SN kablem do Stacji 110/20 kV Suwałki 1 znajdującej się na działce nr 24906. Planowana trasa wyprowadzenia energii elektrycznej od ITPOK do Stacji 110/20 kV Suwałki I będzie przebiegała przez działki o następujących numerach: 24900, 24905, 24906 lub do położonych w pobliżu zakładów.

Dojazd do terenu planowanej Inwestycji odbywał się będzie od ul. Dąbrówka. Dojazd do ul. Dąbrówka odbywać się będzie od drogi wojewódzkiej o nr 653, a lokalizacja planowanej Inwestycji będzie dobrze skomunikowana z południowo — zachodnią częścią miasta Suwałki, w której zlokalizowane jest Przedsiębiorstwo Gospodarki Odpadami w Suwałkach Sp. z o.o., poprzez obecnie realizowaną „małą obwodnicę” miasta zaczynającą się rondem na ul. Utrata i prowadzącą w stronę ul. Sejneńskiej.

Następnie Prezydent wyjaśnił, iż łączna średnia ilość samochodów transportujących odpady, reagenty oraz paliwo wspomagające na teren Instalacji oraz wywożących pozostało-

ści z Instalacji będzie wynosiła ok. 8 pojazdów/dzień. Sama zaś instalacja zostanie zrealizowana w oparciu o sprawdzoną technologię:

- palenisko rusztowe lub piec obrotowy, zapewniające możliwość termicznego przekształcania odpadów z odzyskiem energii o różnej wartości opałowej, wilgotności i uziarnieniu;
- zapewnienie czasu przebywania spalin przez co najmniej 2 sekundy w temperaturze nie niższej niż 850⁰C;
- wodny lub parowy kocioł odzyskowy, zapewniający optymalny odzysk energii zawartej w odpadach;
- produkcja ciepłej wody lub produkcja pary technologicznej oraz podgrzewanie wody sieciowej;
- suchy lub półsuchy system oczyszczania spalin z efektywną metodą selektywnej niekatalitycznej redukcji tlenków azotu-SNCR, przy czym przy projektowaniu zostanie przewidziana rezerwa miejsca pod ewentualną rozbudowę systemu DeNOx z zastosowaniem selektywnej katalitycznej redukcji tlenków azotu (SCR), co umożliwi zabudowę niezbędnej instalacji, gdyby w przyszłości nastąpiło zaostrzenie standardów emisyjnych (jeżeli okaże się to konieczne).

W ramach przedsięwzięcia przewidziano zastosowanie Instalacji składającej się z jednej linii technologicznej o wydajności maksymalnej 2,95 Mg/h, co przy uwzględnieniu maksymalnego rocznego czasu pracy na poziomie 8 760 h/rok (maksymalnej dyspozycyjności) będzie równe maksymalnej rocznej masie spalanych odpadów na poziomie 25 842 Mg/rok. Planowana linia termicznego przekształcania odpadów będzie posiadała jednoprzewodowy komin (emitor punktowy) o wysokości 40 m oraz wentylator ciągu. Do instalacji kierowane będzie paliwo wytworzone na bazie pozostałości z sortowania odpadów komunalnych o wartości opałowej w zakresie od 9 do 14 MJ/kg. Do termicznego przekształcania kierowane będą następujące rodzaje odpadów (preRDF/RDF):

- odpady frakcji nadsitowej po mechanicznej obróbce odpadów komunalnych, frakcja > 60/80 mm (klasyfikowane jako odpady o kodzie 19 12 12),
- pozostałości z doczyszczania odpadów selektywnie zebranych (klasyfikowane jako odpady o kodzie 19 12 12),
- paliwa alternatywne RDF (klasyfikowane jako odpady o kodzie 19 12 10),
- odpady o kodach 19 12 08 (tekstylia), 19 12 04 (tworzywa sztuczne i guma) oraz 19 05 01 (nieprzekompostowane frakcje odpadów komunalnych i podobnych), 19 05 99 (inne niewymienione odpady).

W zakres inwestycji będą wchodziły niezbędne do zabudowy główne węzły technologiczne: węzeł przyjęcia i buforowania wsadu, węzeł spalania, węzeł odzysku energii, węzeł przetworzenia energii, węzeł oczyszczania spalin, węzeł automatyki i pomiarów, instalacje i urządzenia pomocnicze. Obiekty w ramach ww. węzłów usytuowane zostaną na wyszczególnionych działkach o łącznej powierzchni około 1,83 ha.

W dalszej części uzasadnienia organ I instancji opisał analizowane w przedłożonej dokumentacji warianty realizacji przedsięwzięcia, tj. wariant wnioskodawcy stanowiący jednocześnie wariant najkorzystniejszy dla środowiska oraz dwa racjonalne warianty alternatywne.

Jako racjonalny wariant alternatywny nr 1 przedmiotowego przedsięwzięcia rozważony został wariant inwestycyjny polegający na budowie Instalacji Termicznego Przekształcania Wstępnie Przetworzonych Odpadów Komunalnych (preRDF/RDF) w Suwałkach w technologii opartej na palenisku fluidalnym oraz kotle odzyskowym wodnym lub parowym na tym samym terenie co Wariant proponowany przez Wnioskodawcę. Maksymalna moc przerobowa planowanej Instalacji będzie wynosiła 2,95 Mg/h, co przy uwzględnieniu maksymalnego rocznego czasu pracy na poziomie 8 760 h/rok (maksymalnej dyspozycyjności) będzie równe maksymalnej rocznej masie spalanych odpadów na poziomie 25 842 Mg/rok. Odzyskana w kotle energia posłuży do produkcji ciepłej wody lub pary, które zasilać będą moduł/moduły ORC lub turbinę parową. Planowana linia termicznego przekształcania odpadów będzie posiadała jednoprzewodowy komin (emitor punktowy) o wysokości ok. 40 m, oraz wentylator ciągu. Wariant ten różni się od wariantu proponowanego przez Wnioskodawcę głównie wykorzystaną technologią termicznego przekształcania, tj. technologią fluidalną. Różnica ta powoduje zmianę oddziaływania planowanego przedsięwzięcia głównie w obszarze oddziaływania na klimat akustyczny, oddziaływania na wody powierzchniowe i podziemne oraz oddziaływania na powierzchnię ziemi, z uwzględnieniem ruchów masowych ziemi (gospodarka odpadami).

Jako racjonalny wariant alternatywny nr 2 przedmiotowego Przedsięwzięcia rozważony został wariant inwestycyjny polegający na budowie Instalacji Termicznego Przekształcania Wstępnie Przetworzonych Odpadów Komunalnych (preRDF/RDF) w Suwałkach w technologii opartej na palenisku rusztowym lub piecu obrotowym oraz kotle odzyskowym wodnym lub parowym wyposażonym w mokry system oczyszczania spalin, na tym samym terenie co Wariant proponowany przez Wnioskodawcę. Maksymalna moc przerobowa planowanej Instalacji będzie wynosiła 2,95 Mg/h, co przy uwzględnieniu maksymalnego rocznego czasu pracy na poziomie 8 760 h/rok (maksymalnej dyspozycyjności) będzie równe maksymalnej rocznej masie spalanych odpadów na poziomie 25 842 Mg/rok. Odzyskana w kotle energia posłuży do produkcji ciepłej wody lub pary, które zasilać będą moduł/moduły ORC lub turbinę parową. Planowana linia termicznego przekształcania odpadów będzie posiadała jednoprzewodowy komin (emitor punktowy) o wysokości ok. 40 m oraz wentylator ciągu. Wariant ten różni się od wariantu proponowanego przez Wnioskodawcę wykorzystaną technologią oczyszczania spalin, tj. w wariantcie tym zastosowano mokry system oczyszczania spalin. Różnica ta powoduje zmianę oddziaływania planowanego przedsięwzięcia głównie w obszarze oddziaływania na klimat akustyczny, oddziaływania na wody powierzchniowe i podziemne oraz oddziaływania na powierzchnię ziemi, z uwzględnieniem ruchów masowych ziemi (gospodarka odpadami). Takie rozwiązanie (wykorzystanie mokrej technologii oczyszczania spalin) stwarza również warunki procesowe dla obróbki technologicznej (preparowania) popiołów lotnych i pyłów z odpylania spalin. Wykorzystanie części kwaśnych ścieków płuczkowych do ekstrakowania popiołów lotnych i pyłów z kotła i z zespołu odpylania za kotłem (zazwyczaj najbardziej zanieczyszczonych związkami metali ciężkich) — dopuszcza ich spreparowanie do postaci pozwalającej na ich bezpośrednie deponowanie, jako odpad nieniebezpieczny. Produkt ekstrakowania tych popiołów, w postaci szlamu bogatego przede wszystkim w Pb, Zn i Cd, może ewentualnie podlegać recyklingowi. W przypadku zastosowania mokrej metody oczyszczania spalin, z uwagi na mniejszą w porównaniu z metodą suchą i półsuchą - skuteczność tej metody w zakresie usuwania dioksyn i furanów oraz metali

ciężkich, a zwłaszcza rtęci, przy systemie DeNO_x opartym na SNCR, konieczne może okazać się doczyszczanie spalin w zakresie dioksyn i furanów oraz rtęci poprzez zastosowanie suchej sorpcji (wtrysk sorbentu np. węgiel aktywny oraz filtr tkaninowy). Metoda mokra wymaga instalacji podczyszczającej ścieki z instalacji oczyszczania spalin przed ich zrzutem do systemu kanalizacyjnego. Istnieją rozwiązania technologiczne pozwalające ograniczyć lub nawet wyeliminować zrzut ścieków (odparowanie). Technologia mokrego oczyszczania spalin zapewnia najwyższą skuteczność usuwania gazów kwaśnych przy najniższych współczynnikach stechiometrycznych.

Prezydent Miasta Suwałk biorąc pod uwagę fakt, iż planowana w racjonalnym wariantcie alternatywnym Nr 1 instalacja oraz w racjonalnym wariantcie alternatywnym Nr 2 instalacja będzie posiadała taką samą moc przerobową jak instalacja w wariantcie proponowanym przez wnioskodawcę, stwierdził, że oddziaływania na środowisko na etapie jej realizacji, eksploatacji oraz likwidacji będą zbliżone jak w przypadku wariantu proponowanego przez wnioskodawcę. Jak zauważył organ, na podstawie przeprowadzonej w Raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia analizy wielokryterialnej i porównania wymienionych wariantów w świetle kryteriów środowiskowych, bazujących na poszczególnych aspektach oddziaływania na środowisko, najwyższą ocenę łączną uzyskał Wariant 1, polegający na budowie Instalacji, w oparciu o termiczne przekształcanie z odzyskiem energii w technologii rusztowej lub z wykorzystaniem pieca obrotowego z suchym (alternatywnie półsuchym) systemem oczyszczania spalin. Dlatego też Prezydent stanął na stanowisku, że przedstawiony przez Wnioskodawcę wariant planowanego przedsięwzięcia, po uwzględnieniu wymogów prawnych związanych z ochroną środowiska oraz po zastosowaniu przedstawionych przez wykonawcę Raportu technologii, nie będzie miał znacząco negatywnego wpływu na środowisko i jest on łącznie najkorzystniejszy dla środowiska. Wyjaśnił, iż uciążliwości na etapie realizacji przedsięwzięcia związane będą z zanieczyszczeniami atmosfery wynikającymi z emitowanych przez środki transportu spalin, pyleniem z dróg oraz emisją hałasu. Oddziaływanie to będzie ograniczone do miejsca lokalizacji inwestycji, podczas budowy instalacji. Jak wynika z Raportu, z uwagi na planowany zakres prac budowlanych i sposób ich prowadzenia, nie dojdzie do zagrożenia zanieczyszczenia powierzchni ziemi oraz wód podziemnych i powierzchniowych. W celu zapobieżenia ewentualnym negatywnym oddziaływaniom na środowisko na etapie realizacji przedsięwzięcia zostaną podjęte następujące rozwiązania: maksymalne ograniczenie terenu wykorzystywanego w trakcie prac ziemnych, stosowanie maszyn o niskich właściwościach akustycznych, używane w czasie budowy pojazdy i sprzęt budowlany będą sprawne technicznie i będą posiadać szczelne układy paliwowe i olejowe, co uniemożliwi przedostawanie się substancji ropopochodnych do środowiska gruntowo-wodnego, plac postojowy maszyn zostanie dodatkowo utwardzony, a maszyny będą podlegały okresowym przeglądom technicznym i codziennemu sprawdzeniu wizualnemu, masy ziemne powstające w fazie realizacji przedsięwzięcia będą w pierwszej kolejności wykorzystane do odtworzenia bądź uporządkowania wierzchniej warstwy gruntu lub zostaną zagospodarowane przez specjalistyczne firmy zajmujące się odbiorem odpadów, odpady z budowy gromadzone będą selektywnie w sposób niepowodujący skażenia powierzchni ziemi i wód gruntowych, unikanie nieuzasadnionego pozostawiania maszyn i pojazdów na bieżym jałowym podczas przerw w pracy, zapewnienie zaplecza sanitarnego dla pracowników oraz kontenerów na odpady, prowadzenie prac budowlano - montażowych jedynie w godzinach dziennych, wody opadowe i roztopowe w pierwszej

kolejno kierowane będą do tymczasowych zbiorników bezodpływowych, które będą regularnie opróżniane za pomocą wozów asenizacyjnych, ścieki bytowe odprowadzane będą do szczelnych zbiorników bezodpływowych przenośnych toalet, a ich zawartość wywożona będzie do oczyszczalni ścieków, jeżeli będzie taka możliwość, ścieki bytowe kierowane będą bezpośrednio do miejskiej sieci kanalizacji sanitarnej. Prace budowlane będą wykonywane tylko na terenie inwestycyjnym, a oddziaływanie zamknie się w granicach działek, na których będzie realizowane przedsięwzięcie.

Organ I instancji stwierdził też, że prowadzony w zakładzie proces technologiczny będzie oddziaływał:

- na jakość powietrza w zakresie wprowadzania substancji w formie pyłowej i gazowej. W wyniku spalania odpadów powstawać będą gazy odlotowe składające się głównie z dwutlenku węgla, pary wodnej, dwutlenku siarki, tlenków azotu, tlenku węgla oraz niespalonych lub częściowo niespalonych węglowodorów. Spaliny kierowane będą do komina o wysokości gwarantującej nieprzekraczanie norm immisyjnych,
- w zakresie emisji odpadów: poprocesowe (żużle, pyły z kotłów - opcjonalnie w zależności od zastosowanej konfiguracji, odpady stałe z oczyszczania gazów odlotowych) oraz inne odpady (typowe odpady charakterystyczne dla eksploatacji obiektu przemysłowego, takie jak np.: zużyte oleje i smary, zużyte ubrania pracowników, zabrudzone szmaty, komunalne odpady socjalne itp.),
- na środowisko wodno-gruntowe w zakresie wprowadzania do ziemi wód opadowych i roztopowych pochodzących z terenów utwardzonych,
- na klimat akustyczny w zakresie emisji hałasu, którego źródłem będzie transport wewnątrz zakładowy i do terenu inwestycji, urządzenia mechaniczne związane z funkcjonowaniem zakładu zlokalizowane poza budynkami, urządzenia mechaniczne związane z funkcjonowaniem zakładu zlokalizowane w budynkach.

Spalanie odpadów będzie prowadzone w ruchu ciągłym, natomiast transport kołowy odpadów, materiałów eksploatacyjnych oraz odbiór żużli i pozostałości będzie się odbywał w godzinach od 6.00 do 22.00, w związku z czym oddziaływanie ze względu na emisję hałasu z różnym nasileniem będzie występowało przez całą dobę. Poziomy hałas emitowane przez urządzenia instalacji będą redukowane poprzez zastosowanie odpowiednich środków ograniczających jego emisję do otoczenia, w sposób zapewniający przestrzeganie norm określonych rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. Teren przedmiotowej inwestycji nie sąsiaduje bezpośrednio z obszarami chronionymi akustycznie. Zlokalizowany jest w obrębie terenów przemysłowych, dla których nie zostały określone dopuszczalne wartości poziomu hałasu. Na obszarze wokół terenu, na którym zlokalizowana zostanie ITPOK występuje głównie hałas przemysłowy, a także hałas komunikacyjny. Z tego względu w analizie akustycznej skupiono się głównie na oddziaływaniu akustycznym pochodzącym z samej Inwestycji oraz transportu kołowego na drodze dojazdowej. Jak wynika z zapisów zawartych w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, biorąc pod uwagę, iż przeważający obszar sąsiadujący z planowaną inwestycją należy do terenów nieobjętych ochroną akustyczną oraz wykazany w obliczeniach brak przekroczeń wartości normatywnych w dzień oraz w nocy, pozwala stwierdzić że oddziaływanie planowanej inwestycji pod względem emisji hałasu nie będzie miało niekorzystnego wpływu na zdrowie i życie ludzi.

Prezydent ustalił też, że w wyniku eksploatacji planowanej Instalacji powstawać będą następujące grupy odpadów: odpady poprocesowe (żużel, pyły kotłowe - powstające opcjonalnie oraz pozostałości po procesie oczyszczania spalin) oraz inne odpady (typowe odpady charakterystyczne dla eksploatacji obiektu przemysłowego, takie jak np.: zużyte oleje i smary, zużyte ubrania pracowników, zabrudzone szmaty, komunalne odpady socjalne itp.). Zaznaczono przy tym, że odpady wytwarzane na terenie planowanej instalacji będą magazynowane selektywnie, ze szczególnym uwzględnieniem niedopuszczenia do mieszania odpadów niebezpiecznych z innymi niż niebezpieczne. Wszystkie odpady kierowane na zewnątrz instalacji będą przekazywane firmom posiadającym stosowne decyzje i zezwolenia na ich odbiór, transport oraz odzysk lub unieszkodliwianie. Nie przewiduje się powstawania uciążliwości zapachowej w miejscach magazynowania i przetwarzania wsadu. Dostarczany do planowanej instalacji strumień odpadów nie będzie zawierał w swoim składzie dużej zawartości substancji organicznych. Frakcje energetyczne odpadów komunalnych będą czasowo retencjonowane wewnątrz instalacji w miejscu magazynowania nie dłużej niż do 5 dni. Magazynowane odpady będą również poddawane uśrednianiu/mieszaniu oraz będą magazynowane w szczelnych pomieszczeniach (w hali magazynowej lub bunkrze magazynowym). Aby uniknąć ewentualnego przedostawania się na zewnątrz niekontrolowanej emisji odorów i pyłów, powietrze z przestrzeni hali wyładunkowej oraz hali magazynowej będzie pobierane i wykorzystane w procesie spalania. Pozostałe pomieszczenia ciągu technologicznego instalacji będą wyposażone w wentylację mechaniczną i grawitacyjną, zapewniającą wymianę powietrza, zgodnie z przepisami sanitarnymi i ochrony ppoż. (w tym wymagane klapy dymowe na wypadek pożaru). Planowane przedsięwzięcie będzie źródłem powstawania ścieków przemysłowych, socjalno-bytowych, wód opadowych i roztopowych. Ścieki socjalno-bytowe i ścieki przemysłowe powstające w instalacji kierowane będą do miejskiej sieci kanalizacyjnej. Na terenie planowanej instalacji będą powstawać także wody opadowe i roztopowe. Czyste wody opadowe i roztopowe (z dachów nowo planowanych obiektów) wprowadzane będą bezpośrednio do planowanego do realizacji zbiornika chłonno-odparowującego. Zanieczyszczone wody opadowe z terenów utwardzonych kierowane będą do planowanego do realizacji zbiornika chłonno-odparowującego po podczyszczeniu z zawiesin i substancji ropopochodnych. Wody ze zbiornika chłonno-odparowującego mogą być wykorzystywane na cele p.poż. lub na cele gaszenia żużla (w przypadku braku odcieków z obiegu wody kotłowej). Planowane przedsięwzięcie będzie źródłem emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych. Obiekt wyposażony zostanie w instalację oczyszczania spalin z tlenków azotu, kwaśnych zanieczyszczeń, metali ciężkich, dioksyn i furanów oraz pyłów. Stosowany będzie system monitoringu i kontroli stężeń substancji zanieczyszczających w spalinach. Względem planowanych nowych emitatorów związanych z eksploatacją ITPOK w Suwałkach dodatkowo uwzględniono możliwość wystąpienia skumulowanego oddziaływania planowanego przedsięwzięcia z innymi przedsięwzięciami. Mając powyższe na uwadze w ramach istniejących źródeł emisji o takim samym charakterze w obliczeniach uwzględniono istniejące na obszarze Przedsiębiorstwa Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. obiekty energetycznego spalania paliw oraz instalacje towarzyszące. W raporcie o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia zawarte zostały obliczenia emisji substancji zanieczyszczających do powietrza z sieci receptorów: na poziomie terenu, na wysokości budynków, na obszarach ochrony uzdrowiskowej. Przeprowadzone obliczenia zakresu pełnego stężeń uśrednionych dla 1 godziny w siatce obliczeniowej wykazały, iż w

żadnym z badanych punktów nie odnotowano przekraczania dopuszczalnych częstości przekroczeń wartości DI przez stężenie uśrednione dla jednej godziny, nie odnotowano również przekroczeń stężeń średniorocznych. Przy uwzględnieniu okolicznych w stosunku do planowanej ITPOK źródeł emisji zanieczyszczeń, a w szczególności istniejącego wysokiego emitora Przedsiębiorstwa Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. oraz innych zlokalizowanych na jego obszarze istniejących i planowanych obiektów energetycznego spalania paliw stwierdzono, że maksymalne (choć wciąż poniżej obowiązujących standardów jakości środowiska) stężenia poszczególnych substancji normowanych zarówno dla ITPOK, jak pozostałych źródeł Przedsiębiorstwa Energetyki Ciepłej występować będą w promieniu maksymalnie do 1000 m od istniejącego emitora Ciepłowni Węglowej. Zdaniem organu, emisje do powietrza z planowanej instalacji termicznego przekształcania odpadów nie będą powodowały przekroczeń dopuszczalnych standardów emisyjnych określonych zapisami rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 24 września 2020 r. ws. standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów (Dz. U. z 2020 r., poz. 1860). Biorąc pod uwagę wyniki obliczeń zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz lokalizację na terenie już przekształconym przemysłowo Prezydent stwierdził, że eksploatacja planowanej instalacji nie spowoduje ponadnormatywnych oddziaływań względem powietrza, zaznaczając iż w ramach planowanego przedsięwzięcia przewidziano liczne rozwiązania chroniące środowisko.

W celu ograniczenia oddziaływań akustycznych na środowisko i ludzi w fazie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia planuje się: prowadzenie prac budowlanych oraz prac związanych z transportem wyłącznie w porze dziennej, tj. w godzinach 6:00- 22:00, używanie maszyn i urządzeń stanowiących źródła hałasu o wysokim poziomie mocy akustycznej w miarę możliwości tylko w porze dziennej, sprzęt wykorzystywany podczas prac budowlano-montażowych oraz transportowych musi być w pełni sprawny technicznie oraz musi spełniać wymogi dopuszczające go do użytku, unikanie równoczesnej pracy urządzeń i maszyn emitujących hałas o dużym natężeniu, prowadzenie prac powodujących emisję hałasu w pomieszczeniach przy zamkniętych oknach, bramach wjazdowych i drzwiach wejściowych, dotrzymanie dopuszczalnych poziomów hałasu w stosunku do terenów chronionych akustycznie na poziomie 50 dB w porze dnia i 40 dB w porze nocnej. Minimalizacja niekorzystnego wpływu realizacji inwestycji na powierzchnię ziemi i glebę w fazie budowy odnosić się będzie do sprzętu wykorzystywanego podczas prac budowlano - montażowych oraz transportowych, który musi być w pełni sprawny technicznie oraz musi spełniać wymogi dopuszczające go do użytku. Teren budowy należy wyposażyć w zestaw sorbentów do użycia w razie wystąpienia wycieków. Miejsca postojowe należy zlokalizować na terenie inwestycji, w miejscu utwardzonym i zabezpieczonym przed potencjalnym zanieczyszczeniem środowiska gruntowowodnego substancjami ropopochodnymi. Zbiorniki hydrauliczne zawierające płynne niebezpieczne substancje chemiczne (w tym np. olej napędowy grzewczy, woda amoniakalna) należy przetrzymywać zgodnie z wymogami prawa oraz obowiązującymi normami technicznymi z zabezpieczeniem wycieku płynów hydraulicznych z odpowiednio ukształtowanym spadkiem dna i studzienką. Zanieczyszczone wody opadowe i roztopowe z terenu zakładu po oczyszczeniu z zawiesin i substancji ropopochodnych odprowadzać do zbiornika chłonnopodparowującego. Należy zabezpieczyć powierzchnię ziemi poprzez budowę szczelnych placów i dróg wewnątrzzakładowych. Ścieki socjalno-bytowe i ścieki przemysłowe powstające

w Instalacji odprowadzać do miejskiej sieci kanalizacyjnej. Zakład wyposażony zostanie w środki mechaniczne i chemiczne (sorbenty) do błyskawicznej likwidacji wycieków ciekłych substancji chemicznych. W miejscach dozowania reagentów zastosowane zostaną wykładziny chemoodporne, jako dodatkowe zabezpieczenie przed wyciekami. Miejsca tymczasowego magazynowania zużycia wykonane zostaną w konstrukcji o podwyższonej szczelności i odporności na agresję chemiczną, minimalizując ryzyko potencjalnego uwolnienia zanieczyszczeń - przenikania odcieków do gruntu. Zbiorniki hydrauliczne zawierające płynne niebezpieczne substancje chemiczne (w tym, np. olej napędowy grzewczy, woda amoniakalna) będą przetrzymywane zgodnie z wymogami prawa oraz obowiązującymi normami technicznymi z zabezpieczeniem wycieku płynów hydraulicznych z odpowiednio ukształtowanym spadkiem dna i studzienką. Metody ograniczania uciążliwości gospodarki odpadami w fazie eksploatacji polegać będą na tym, że wytworzone odpady magazynowane będą selektywnie w pojemnikach zabezpieczających przed czynnikami atmosferycznymi, głównie zamknięciem i rozwiewaniem, w wyznaczonym miejscu na terenie ITPOK, na utwardzonym podłożu, a następnie przekazywane uprawnionym odbiorcom do dalszego zagospodarowania zgodnie z obowiązującymi przepisami. Prowadzona będzie jakościowa i ilościowa ewidencja odpadów dostarczanych do Instalacji, odpadów skierowanych do procesu termicznego przekształcania w Instalacji oraz odpadów poprocesowych wytwarzanych w wyniku procesu termicznego przekształcania. Ponadto należy dążyć do minimalizacji ilości powstających odpadów na terenie ITPOK. W celu ograniczenia oddziaływań w zakresie ochrony powietrza, w fazie realizacji inwestycji zaplanowano: eliminowanie pracy maszyn i urządzeń na biegu jałowym. W celu ograniczenia uciążliwości związanych z pyleniem wtórnym na etapie realizacji, należy: osłaniać miejsca składowania materiałów zawierających drobne frakcje pyłowe, osłaniać materiały pyliste podczas transportu; unikać rozsypywania materiałów pylistych na terenie budowy, w dni suche i wietrzne stosować zraszanie potencjalnych miejsc wtórnego pylenia. Procesy rozładunku, magazynowania, transportu i podawania do spalania paliwa należy prowadzić na terenie zabezpieczonym wewnątrz obiektów. Proces termicznego przekształcania frakcji energetycznych odpadów komunalnych należy prowadzić w szczelnych i odpowiednio przygotowanych pomieszczeniach (w hali magazynowej lub bunkrze magazynowym). Podczas procesu w komorze spalania należy prowadzić ciągły pomiar temperatury gazów spalinowych, stężenia tlenu w gazach spalinowych, ciśnienia gazów spalinowych. W celu ochrony środowiska naturalnego wszelkie prace związane z budową wymagają optymalnego zużycia surowców, wody, materiałów, paliw. Teren objęty inwestycją utrzymywać w czystości i porządku. Teren inwestycji obsadzony zostanie zielenią spełniającą funkcję ochrony środowiska oraz funkcję estetyczną. Ponadto prowadzony będzie monitoring w zakresie emisji substancji do powietrza, poboru wody i odprowadzania ścieków oraz okresowych pomiarów hałasu.

Po analizie przedłożonej w ramach oceny oddziaływania na środowisko dokumentacji organ I instancji stwierdził, że przedstawiony przez wnioskodawcę wariant planowanego przedsięwzięcia, po uwzględnieniu wymogów prawnych związanych z ochroną środowiska oraz po zastosowaniu przedstawionych przez wnioskodawcę technologii nie będzie miał znacząco negatywnego wpływu na środowisko i jest on najkorzystniejszy dla środowiska. Organ podkreślił, iż w toku oceny oddziaływania na środowisko stwierdzono, iż informacje dostępne w raporcie oddziaływania na środowisko są wystarczająco szczegółowe, aby w pełni ocenić oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia na środowisko. Mając na uwadze powyższe

Prezydent nie uznał istnienia potrzeby przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko. Organ wskazał też, że energetyczne wykorzystanie odpadów przyczyni się do zmniejszenia zanieczyszczeń emitowanych do środowiska jak również do ograniczenia niekontrolowanej emisji metanu i innych gazów cieplarnianych powstających przy rozkładzie odpadów na składowisku. Realizacja przedsięwzięcia pozwoli zminimalizować składowanie odpadów, co jest równoznaczne z wypełnieniem standardów zalecanych przez Radę Europy oraz wymogi dyrektyw 1999/31/WE oraz 2008/98/WE, jak też wpłynie na osiągnięcie standardów obowiązujących kraje członkowskie UE, w szczególności dotyczących osiągnięcia poziomów odzysku, ograniczenia składowania odpadów (w tym ulegających biodegradacji), wobec czego organ stanął na stanowisku, że przedsięwzięcie to zgodne jest z ustawodawstwem polskim oraz wspólnotowym.

Następnie Prezydent wskazał, iż planowane przedsięwzięcie nie jest objęte obowiązkiem uzyskania pozwolenia zintegrowanego, gdyż w ramach przedsięwzięcia przewidziano zastosowanie Instalacji składającej się z jednej linii technologicznej o wydajności maksymalnej 2,95 Mg/h. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości zaliczane są instalacje termicznego przekształcania odpadów innych niż niebezpieczne o zdolności przetwarzania ponad 3 tony na godzinę.

Organ I instancji ocenił również, iż planowana działalność nie powinna rodzić konfliktów społecznych. Analizując usytuowanie przedsięwzięcia, z uwzględnieniem możliwego zagrożenia dla środowiska, w szczególności przy istniejącym użytkowaniu terenu, zdolności samooczyszczania się środowiska i odnawiania się zasobów naturalnych, walorów przyrodniczych i krajobrazowych, w odniesieniu do zapisów zawartych w art. 63 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r., poz. 2373), uwzględniając rodzaj, charakter przedsięwzięcia, jego lokalizację w istniejącej zabudowie oraz planowane działania ograniczające negatywny wpływ na środowisko stwierdzono, że planowane przedsięwzięcie nie będzie negatywnie oddziaływać na obszary wodno-błotne oraz inne obszary o płytkim zaleganiu wód podziemnych, górskie i leśne, wybrzeży, obszary, na których zostały przekroczone standardy jakości środowiska, obszary mające znaczenie historyczne, kulturowe lub archeologiczne, a także obszary objęte ochroną, w tym w strefie ochronnej ujęcia wód i obszary ochronne zbiorników wód śródlądowych lub przylegające do jezior, obszary ochrony uzdrowiskowej. Wymienione obiekty przyrodnicze nie występują w rejonie przedsięwzięcia. Teren przedsięwzięcia położony jest poza granicami obszarów chronionych, regulowanych ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody (Dz. U. 2021, poz. 1098 t.j.). W odległości ok. 460 m od terenu przedsięwzięcia przebiega granica Obszaru Chronionego Krajobrazu „Pojezierze Północnej Suwalszczyzny”. Najbliższy obszar Natura 2000 „Ostoja Wigierska” położony jest w odległości ok. 720 m od terenu inwestycji, a w odległości ok. 3 km znajduje się Wigierski Park Narodowy. Teren inwestycji leży poza korytarzami ekologicznymi. Planowana inwestycja nie będzie znacząco negatywnie oddziaływać na obszary Natura 2000 w odniesieniu do siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt, dla ochrony których wyznaczono te obszary. Uwzględniając lokalizację rozpatrywanego przedsięwzięcia poza obszarami chronionymi, aktualne zagospoda-

rowanie terenu oraz założenia zaproponowane przez Inwestora, ujęte jako warunki niniejszej decyzji, nie przewiduje się znacząco negatywnego wpływu przedsięwzięcia na środowisko przyrodnicze. Z przeprowadzonych obliczeń wynika, iż realizacja Inwestycji w proponowanym zakresie zapewni dotrzymanie obowiązujących standardów w zakresie dopuszczalnych norm emisji i immisji do powietrza oraz dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. W związku z faktem, iż eksploatacja planowanej ITPOK nie spowoduje ponadnormatywnych oddziaływań na żaden z analizowanych w raporcie komponentów środowiska, nie spowoduje również zmian wzajemnych oddziaływań pomiędzy nimi.

Według ustaleń organu teren planowanego przedsięwzięcia położony jest poza zasięgiem wyznaczonych głównych zbiorników wód podziemnych (GZWP) oraz poza obszarami szczególnego zagrożenia powodzią w rozumieniu art. 16 pkt 34 ustawy Prawo wodne (Dz. U. z 2021 r. poz. 2233 ze zm.), w zasięgu oddziaływania inwestycji i w jej najbliższej okolicy nie występują naturalne zbiorniki wód powierzchniowych ani wody płynące. Przedsięwzięcie nie wiąże się z zajęciem cennych siedlisk przyrodniczych, terenów leśnych, obszarów wodnych, wodnoblotnych, bagiennych lub torfowiskowych. Najbliższe ujęcie wód podziemnych znajduje się na terenie ciepłowni Przedsiębiorstwa Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. w odległości około 280 m od granic terenu planowanego przedsięwzięcia. Pod względem hydrograficznym, teren inwestycji położony jest w zlewni w obszarze dorzecza Niemna, dla którego opracowano Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Niemna (PGW), przyjęty Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. (Dz. U. z 2016 r. poz. 1915) oraz w zlewni jednolitej części wód podziemnych PLGW800022, której stan ilościowy i chemiczny określony został jako dobry. Celem środowiskowym dla JCWPd jest utrzymanie dobrego stanu poprzez zapobieganie dopływowi zanieczyszczeń, zapewnienie równowagi pomiędzy poborem i zasilaniem wód podziemnych, wdrożenie działań dla ochrony wód podziemnych. Status ww. JCWPd został określony jako niezagrożony ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych. Ponadto omawiany teren znajduje się w jednolitej części wód powierzchniowych (JCWP) „Czarna Hańcza od wpływu z Jeziora Hańcza do Jeziora Wigry” o kodzie JCWP: PLRW8000186419 region wodny Niemna, która posiada status naturalnej części wód. Stan wód określono jako zły, a z oceny stanu wynika, że jest zagrożona ryzykiem nieosiągnięcia celu środowiskowego. Na podstawie art. 56 ustawy Prawo wodne, celem środowiskowym dla jednolitej części wód powierzchniowych niewyznaczonych jako sztuczne lub silnie zmienione jest ochrona oraz poprawa stanu ekologicznego i stanu chemicznego tak aby osiągnąć co najmniej dobry stan ekologiczny i stan chemiczny wód powierzchniowych, a także zapobieganie pogorszeniu ich stanu ekologicznego i stanu chemicznego. W ocenie organu, środki techniczne i organizacyjne zaproponowane przez Wnioskodawcę w zakresie gospodarki wodno-ściekowej, wskazane jako warunki nałożone w niniejszej decyzji, pozwolą na ochronę środowiska gruntowo-wodnego przed zanieczyszczeniem. Posiadane dane na temat przedsięwzięcia i elementów środowiska objętych zakresem jego przewidywanego oddziaływania, pozwalają wystarczająco ocenić oddziaływanie przedsięwzięcia na środowisko i ustalić warunki jego realizacji.

Jak dalej referował Prezydent, w zasięgu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia nie znajdują się obszary podlegające ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Z materiału zgromadzonego w ramach prowadzonej oceny oddziaływania na środowisko wynika, że wpływ analizowanego przedsięwzięcia zamyka się w granicach

terenu, do którego inwestor ma tytuł prawny, w związku z powyższym stwierdza się brak oddziaływania przedsięwzięcia na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 oraz ciągłość łączących je korytarzy ekologicznych oraz nie ma konieczności wykonywania działań kompensacyjnych.

W ramach przeprowadzonej oceny oddziaływania na środowisko dokonano analizy oddziaływań skumulowanych, z uwzględnieniem instalacji istniejących oraz przedsięwzięć dla których wydano decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach. Ewentualne negatywne oddziaływanie w skali lokalnej minimalizowane będzie w głównej mierze poprzez technologie i związany z tym system ujęcia i oczyszczania gazów odlotowych. Skala i usytuowanie przedsięwzięcia nie wpłynie negatywnie na klimat i jego zmiany. Przedmiotowa instalacja będzie źródłem emisji gazów cieplarnianych, jednak jak wykazała analiza, emisja nie przekroczy dopuszczalnych norm. Z uwagi na lokalizację planowanego przedsięwzięcia (poza terenami narażonymi na ryzyko powodzi oraz osuwisk mas ziemnych) zakład nie jest szczególnie narażony na klęski żywiołowe i warunki ekstremalne. Przedmiotowe przedsięwzięcie przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii nie stwarza ryzyka wystąpienia poważnej awarii - przedsięwzięcie nie zalicza się do zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnych awarii, o których mowa w Rozporządzeniu Ministra Rozwoju z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 138).

W ocenie organu zebrany materiał pozwolił na określenie środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia polegającego na budowie Instalacji Termicznego Przekształcania Wstępnie Przetworzonych Odpadów Komunalnych (preRDF/RDF) w Suwałkach. Zgodnie z art. 104 ww. ustawy o oś w przedmiotowej sprawie nie było potrzeby przeprowadzania postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, gdyż teren przedsięwzięcia znajduje się w odległości ok. 20 km od granicy państwa i nie spowoduje wystąpienia oddziaływania transgranicznego przedsięwzięcia na środowisko. Planowane przedsięwzięcie nie stanowi instalacji do spalania paliw w celu wytwarzania energii elektrycznej, o elektrycznej mocy znamionowej nie mniejszej niż 300 MW, wobec czego nie określono gotowości instalacji do wychwytywania dwutlenku węgla, gdyż ten wymóg jej nie obowiązuje. W decyzji nie stwierdzono konieczności wykonywania kompensacji przyrodniczej, gdyż w ramach oceny oddziaływania na środowisko ustalono, że realizacja i funkcjonowanie przedsięwzięcia nie spowoduje uciążliwości i zagrożeń dla środowiska oraz zdrowia ludzi, a także nie wystąpią negatywne oddziaływania na obszary podlegające ochronie na podstawie ustawy o ochronie przyrody. Z tego też względu realizacja przedsięwzięcia nie wymaga dokonania kompensacji przyrodniczej rozumianej jako wyrównanie strat dokonanych w środowisku przez realizację przedmiotowego przedsięwzięcia i zachowanie walorów krajobrazowych obszaru. Po analizie dokumentów przedłożonych w ramach oceny oddziaływania na środowisko Prezydent nie stwierdził także konieczności utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla planowanego przedsięwzięcia, jak też nie nałożył obowiązku przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, gdyż w ramach niniejszego postępowania możliwe było określenie przewidywanego oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia, a przedłożone przez wnioskodawcę materiały były w pełni wystarczające do podjęcia rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie i uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia.

Końcowo organ wskazał, iż zgodnie z art. 82 ww. ustawy charakterystyka przedsięwzięcia została zawarta w załączniku do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, a treść decyzji w pełni uwzględnia stanowisko Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Białymstoku, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Suwałkach oraz Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Białymstoku.

Od decyzji powyższej odwołanie, w ustawowym terminie, złożyło Towarzystwo na rzecz Ziemi z siedzibą w Oświęcimiu, ul. Leszczyńskiej 7 (dalej też jako **Stowarzyszenie, wnoszący odwołanie lub odwołujący się**), reprezentowane przez Prezesa Zarządu Piotra Rymarowicza. Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a. odwołujący się wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji i rozstrzygnięcie co do istoty sprawy poprzez odmowę zgody na realizację przedsięwzięcia, ewentualnie uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji.

Skarżonej decyzji Stowarzyszenie zarzuciło:

1. naruszenie art. 7, art. 77 § 1, art. 107 § 3 k.p.a, art. 66 ust. 1 pkt 4), 9) i 16) i art. 81 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (dalej u.i.o.ś.) poprzez wydanie decyzji opartej o niepełną analizę wpływu inwestycji na środowisko, a w szczególności bez oceny wpływu inwestycji na obszar Natura 2000 i Wigierski Park Narodowy, w tym oddziaływań wieloletnich;
2. naruszenie art. 81 ust. 1 w związku z art. 186 ust. 1 pkt 1 i w związku z art. 186 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (dalej p.o.ś.) pomimo braku możliwości realizacji inwestycji w wariantcie proponowanym przez wnioskodawcę, a także w wariantcie alternatywnym, wobec niezgodności inwestycji z Planem Gospodarki Odpadami Województwa Podlaskiego na lata 2016-2022 (dalej WPGO), Programem Ochrony Środowiska Województwa Podlaskiego do 2030 roku i Programem Ochrony Środowiska dla Miasta Suwałki na lata 2021-2024;
3. obrazę art. 17, art. 18 ust. 1 i art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (dalej u.o.o.) poprzez nieprzestrzeganie hierarchii sposobów postępowania z odpadami;
4. obrazę art. 66 ust. 1 pkt 6) u.i.o.ś. z uwagi na nieprawidłową ocenę wpływu inwestycji na klimat;
5. obrazę art. 30 i art. 79 ust. 1 u.i.o.ś. wz. z art. 10 § 1 k.p.a. poprzez niedopuszczenie strony do publicznego przedstawienia stanowiska w sprawie planowanej inwestycji;

W motywach odwołania odwołujący się wskazał, iż inwestycja ma być zlokalizowana 720 metrów od obszaru Natura 2000 SOO Ostoja Wigierska PLH200004 oraz w odległości 3,2 km od dwóch innych OSO Puszcza Augustowska PLB200002 i SOO Ostoja Augustowska PLH200005. Zdaniem Stowarzyszenia z uwagi na dominujący zachodni kierunek wiatrów (49%), dwa pierwsze obszary, zlokalizowane po stronie wschodniej, znajdują się w bezpośrednim zasięgu oddziaływania planowanej spalarni. Ostoja Augustowska, położona na południu od spalarni, może być zaś obciążana emitowanymi zanieczyszczeniami z uwagi na to, że 22% kierunku wiatrów jest od strony północnej. Odwołujący się krytycznie ocenił Raport w tym przedmiocie, wskazując, iż enigmatycznie stwierdza się w nim, że „w zakresie redukcji emisji zanieczyszczeń z projektowanej Instalacji i dotrzymanie norm jakości powietrza pozwalają wnioskować, że nie wpłynie ona na pogorszenie stanu obszarów chro-

nionych”, a także, że nie podjęto próby oceny oddziaływania spalarni w przypadku awarii, a przede wszystkim w długim okresie funkcjonowania instalacji, który wyniesie co najmniej 20 lat. Taka ocena, zdaniem Stowarzyszenia, jest w pełni uzasadniona i konieczna z uwagi na to, że instalacja będzie w całym okresie swojego funkcjonowania emitować metale ciężkie i związki chemiczne zaliczane do trwałych zanieczyszczeń organicznych, które charakteryzują się tym, że są trwałe, wykazują zdolność do bioakumulacji i są toksyczne (PBT). Ponadto odwołujący podkreślił, iż w badaniach biomonitoringu, przeprowadzonych w zeszłym roku i dostępnych pod adresem www.toxicowatch.org, poziom skażenia związkami organicznymi w odległości do 4,7 km od spalarni odpadów komunalnych przekracza najwyższy dopuszczalny poziom dla płodów rolnych: ponad 4-krotnie dla PCDD/F/dlPCBs, ponad 5-krotnie dla PFOA oraz 38-krotnie dla benzo[a]pirenu w dawkach przyjmowanych przez człowieka, więc wyższych w przeliczeniu na masę ciała, niż w przypadku pokarmu spożywanego przez inne organizmy żywe występujące na obszarach chronionych Natura 2000 w pobliżu planowanej inwestycji. Biorąc pod uwagę, że obszary Natura 2000 są bezcenne dla światowego dziedzictwa przyrodniczego, według wnoszącego odwołanie niedopuszczalna jest tak powierzchowna ocena wpływu planowanej inwestycji. Stowarzyszenie podkreśliło znaczenie zasady przezorności, wedle której w razie wątpliwości wynikających np. z niepewności prognoz, czy braków wiedzy należy przyjąć, że znaczące oddziaływania wystąpią. Dlatego uznało, że decydującym kryterium nie jest okoliczność wystąpienia negatywnych skutków, ale wprost przeciwnie: wykazanie braku takich skutków. Wobec tego w konsekwencji skoro organ nie udowodnił, że planowana inwestycja nie będzie miała żadnego negatywnego wpływu na pobliskie obszary ochrony, powinien odmówić uzgodnienia środowiskowych uwarunkowań przedsięwzięcia.

Towarzystwo na Rzecz Ziemi zasugerowało również, że realizacja kolejnej spalarni, jaką jest inwestycja proponowana w Suwałkach, spowodowałaby dodatkowy problem dla wypełnienia wymagań ustawowych i w przypadku ich nieosiągnięcia zagrożonych wysoką karą, nakładaną na podstawie art. 9z ust. 2a ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (dalej u.c.p.g.), wskazując, iż w województwie podlaskim wytworzono 338 867,85 Mg odpadów komunalnych w 2020 r. (BDL GUS), z czego zgodnie z Krajowym Planem Gospodarki Odpadami (KPGO) i WPGO w związku z art. 3b. ust. 1 u.c.p.g. i art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi do termicznego przekształcania można skierować nie więcej niż 30% odpadów komunalnych, co daje 101 660 Mg/r. Sumaryczna wydajność czynnych oraz zaakceptowanych w WPGO spalarni odpadów komunalnych i pochodzących z przetwarzania odpadów komunalnych w woj. podlaskim wynosi 120 000 Mg/r, a więc wykracza o ponad 18% poza dopuszczalny poziom, co już obecnie zagraża osiągnięciu prawnie wymaganych celów recyklingu. Mając na uwadze, że wnioskodawca jest gminą, a zatem podmiotem zobligowanym do projektowania systemu gospodarowania odpadami zgodnie z art. 17 i nast. ustawy o odpadach, naruszenie tychże nie pozwala, zdaniem odwołującego się, na określenie środowiskowych uwarunkowań dla „Instalacji Termicznego Przekształcania Wstępnie Przetworzonych Odpadów Komunalnych”. Stowarzyszenie podkreśliło, że art. 186 ust. 1 pkt 1 p.o.ś. jednoznacznie określa, że inwestycja nie może uzyskać pozwolenia na wytwarzanie odpadów „1...] jeżeli zamierzony sposób gospodarowania odpadami jest niezgodny z planami gospodarki odpadami, o których mowa w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach C...]” oraz

w pkt 4, gdy „wydanie pozwolenia byłoby niezgodne z programami działań”, którego warunek dotyczy m.in. programu ochrony środowiska przyjętego przez powiat oraz gminę. Przedmiotowa inwestycja nie jest przewidziana w wojewódzkim, ani w miejskim programie ochrony środowiska, jak i w WPGO. Zatem realizacja planowanego przedsięwzięcia w żadnym z wariantów omówionych w raporcie nie jest możliwa, w świetle obowiązujących przepisów. Zachodzi więc przesłanka odmowy udzielenia zgody na realizację przedsięwzięcia określona w art. 81 ust. 1 u.i.ś.

Wnoszący odwołanie skrytykował również uzgodnienie inwestycji przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Białymstoku wskazując, iż jest ono rażąco niekonsekwentne i sprzeczne z KPGO i WPGO oraz jego własną oceną innych tego rodzaju inwestycji. W postępowaniu znak WOOŚ.4221.39.2020.DK, zakończonym uzgodnieniem z dn. 3 września 2021 r. dla przedsięwzięcia polegającego m.in. na budowie instalacji do termicznego przekształcania RDF, zlokalizowanej w Nowym Dworze, RDOŚ zobowiązał wnioskodawcę do spalania wyłącznie odpadów nie pochodzących ze strumienia odpadów komunalnych i z przetwarzania odpadów komunalnych, z uwagi na postanowienia WPGO.

Towarzystwo na Rzecz Ziemi stanęło również na stanowisku, iż w świetle obowiązujących przepisów przedmiotowe przedsięwzięcie wyrządza poważne szkody dla celów środowiskowych. U podstaw tegoż legła krytyczna ocena stanu gospodarki odpadami w mieście Suwałki, które ma jeden z najniższych poziomów segregacji odpadów komunalnych w kraju - osiągnęło zaledwie 30% w 2020 r., co z kolei jest główną przyczyną powstawania zwiększonej ilości odpadów zmieszanych, które nie są odzyskiwane i poddawane recyklingowi, a skutkiem tego trafiają do składowania lub spalania. Zarzucając, iż nie podjęto w Suwałkach realnych działań zmierzających do zapewnienia możliwości przetwarzania bioodpadów, które stanowią największy strumień odpadów komunalnych i bez których nie jest możliwe zrealizowanie ustawowych celów recyklingu, odwołujący się zasugerował, że zamiast tego proponuje się spalanie nieokreślonej ilości bioodpadów o kodach 19 05 01 i 19 05 99 w planowanej instalacji. Z uwagi na wymagania prawne dotyczące recyklingu, docelowo do spalarni Suwałki będą mogły przekazać nie więcej niż 30% wytwarzanych odpadów komunalnych, co przy obecnym poziomie ich wytwarzania wynosi 7 772 Mg/r, czyli ponad trzykrotnie mniej niż wydajność planowanej spalarni. Według stowarzyszenia to zamierzenie inwestycyjne należy rozpatrywać w całym kontekście systemu gospodarki odpadami, zarówno na poziomie lokalnym, jak i regionalnym, a nie wybiórczo, jak usiłują je uzasadniać autorzy raportu i organ I instancji, przytaczając jedynie, że pozwoli na ograniczenie masy składowanych odpadów, co dokonuje się poprzez konieczność skierowania odpadów do innych instalacji, w tym spalarni, z uwagi na to, że rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 16 lipca 2015 r. w sprawie dopuszczania odpadów do składowania na składowiskach nie zezwala na ich składowanie z powodu wysokiej kaloryczności. Rzeczywiste ograniczenie ilości składowanych odpadów oraz zmniejszenie uciążliwości powodowanych przez ich przetwarzanie realizuje się przede wszystkim poprzez ich redukcję u źródła oraz recykling, a nie metodę znajdującą na drugim od końca w hierarchii sposobów postępowania z odpadami. Taki kierunek, z korzyścią dla gospodarki i środowiska, został wyznaczony prawnie przez Unię Europejską w pakiecie dyrektyw gospodarki o obiegu zamkniętym (2018/849, 2018/850, 2018/851, 2018/852). Z punktu widzenia kierunkowego inwestowania w system gospodarki odpadami, proponowana spalarnia jest rażąco niezgodna z Taksonomią - rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i

Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088. Artykuł 17 Taksonomii klasyfikuje spalanie odpadów do działalności wyrządzającej poważne szkody dla celów środowiskowych. Ponadto w art. 13 rozporządzenia wskazano, że minimalizacja spalania odpadów, czyli działalność odwrotna od zakładanej w ramach przedmiotowej inwestycji, kwalifikuje się jako wnosząca istotny wkład w przejście na gospodarkę o obiegu zamkniętym. Jak wskazano w rozporządzeniu „Zrównoważony rozwój oraz przejście na bezpieczną, neutralną dla klimatu, odporną na zmiany klimatu i bardziej zasobooszczędną gospodarkę o obiegu zamkniętym mają kluczowe znaczenie dla zapewnienia długoterminowej konkurencyjności gospodarki Unii. Cel środowiskowy polegający na przejściu na gospodarkę o obiegu zamkniętym należy interpretować zgodnie ze stosownym prawem Unii w dziedzinach gospodarki o obiegu zamkniętym, odpadów i chemikaliów.

Stowarzyszenie zauważyło, że autorzy raportu oddziaływania przyjmują, że 70% odpadów kierowanych do spalania będzie pochodzenia kopalnego (str. 227 raportu), a więc negatywnie oddziałującego na klimat - tworzywa sztuczne, produkty i opakowania wielomateriałowe oraz tekstylia wytwarzane z udziałem tworzyw sztucznych. Biorąc pod uwagę, że zawartość węgla w tego typu odpadach zawiera się w przedziale od 65% do 88%, emisja CO₂ pochodzenia kopalnego wyniesie od 42 250 do 54 059 Mg/r, a nie „ok. 13 865 Mg/rok” jak twierdzą autorzy raportu. W przeliczeniu na jednostkę wytwarzanej energii, emisja kopalnego CO₂ będzie zbliżona lub większa od poziomu emisji przy spalaniu węgla kamiennego - zważywszy, że kaloryczność odpadów planowanych do spalania jest dwukrotnie niższa niż węgla kamiennego, a więc aby wytworzyć taką samą ilość konieczne jest spalanie dwukrotnie więcej odpadów.

Wobec powyższego, zdaniem Stowarzyszenia, ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko nie spełnia ustawowych wymogów określonych w art. 66 ust. 1 u.i.s. Powołując się na wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 29 stycznia 2021 r., sygn. akt: III OSK 154/21 odwołujący się stwierdził, iż istotna wadliwość raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko stanowi przesłankę uchylenia decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przez organ odwoławczy.

Stowarzyszenie podniosło również, że nie miało możliwości wypowiedzenia się w zorganizowanej w dniu 14 grudnia 2021 r. przez Urząd Miejski w Suwałkach debacie, gdyż nie udostępniono im takiej opcji, mimo iż umożliwiono zdalne włączenie się do spotkania zaproponowanemu przez Miasto promotorowi tego typu metod przetwarzania odpadów. Tym samym ograniczono ustawowe uprawnienia strony do publicznego wyrażenia stanowiska w sprawie planowanej inwestycji. W efekcie wnioskodawca był faworyzowany przez organ, mając możliwość prezentacji swojej argumentacji w przestrzeni publicznej, natomiast Towarzystwo na Rzecz Ziemi, pomimo iż uczestniczyło w postępowaniu na prawach strony, zostało jej pozbawione.

Odwołanie powyższe, wraz z aktami sprawy, przekazane zostało do organu odwoławczego przy piśmie Prezydenta Miasta Suwałk z dnia 5 maja 2022 r. znak OSGK.6220.99.2021.DK, w którym odniesiono się do zarzutów odwołania, wnosząc o utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji.

Po rozpoznaniu niniejszego odwołania Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Suwałkach ustaliło i zważyło, co następuje:

Odwołanie nie może być uwzględnione, albowiem zaskarżona decyzja znajduje uzasadnienie zarówno w obowiązującym prawie, jak i w ustalonym w sprawie stanie faktycznym.

Procedurę wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia oraz jej podstawy materialne reguluje ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko. Zgodnie z art. 71 ust. 2 tejże ustawy, uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych: 1) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko; 2) przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Kwalifikacja przedsięwzięć dla których należy uzyskać przedmiotową decyzję, czyli inwestycji mogących zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko odbywa się w oparciu o przepisy wykonawcze do ustawy, tj. przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach może być poprzedzone przeprowadzeniem procedury oceny oddziaływania inwestycji dla środowisko (art. 61 ust. 1 pkt 1 u.i.o.ś.). Z mocy art. 61 ust. 2 u.i.o.ś. ocena ta stanowi część postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i przeprowadzana jest przez organ właściwy do wydania decyzji. Jak wynika z art. 59 ust. 1 u.i.o.ś, przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja następujących planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko: 1) planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko; 2) planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1. Według tego ostatniego przepisu, obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko stwierdza, w drodze postanowienia, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, uwzględniając łącznie kryteria wymienione w tym przepisie oraz po zasięgnięciu opinii organów wymienionych w art. 64 ust. 1 u.i.o.ś. [tj. regionalnego dyrektora ochrony środowiska; organu, o którym mowa w art. 78 (organu państwowej inspekcji sanitarnej), w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1-3a, 10-19 i 21-28, oraz uchwały, o której mowa w art. 72 ust. 1b; organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, jeżeli planowane przedsięwzięcie kwalifikowane jest jako instalacja, o której mowa w art. 201 ust. 1 tej ustawy; organu właściwego do wydania oceny wodnoprawnej, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne]. W postanowieniu nakładającym obowiązek przeprowadzenia oceny organ określa jednocześnie zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. W tym przypadku stosuje się przepisy art. 68 (art. 63 ust. 4 u.i.o.ś.).

Jak wynika z art. 73 ust. 1 u.i.o.ś. postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia. Wniosek taki winien spełniać wszystkie wymogi formalne przewidziane przepisami k.p.a., jak też określone w przytoczonej ustawie materialnej w jej art. 74 ust. 1, w którym zawarto katalog niezbędnych załączników.

Nadto, jeżeli jest przeprowadzana ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, z mocy art. 77 ust. 1 u.i.o.ś., przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, organ właściwy do wydania tej decyzji:

- 1) uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska i, w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim, z dyrektorem urzędu morskiego;
- 2) uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z ministrem właściwym do spraw środowiska w zakresie istnienia rozwiązań alternatywnych realizacji przedsięwzięcia oraz przewidywanych działań mających na celu kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko przyrodnicze parku narodowego - w przypadku inwestycji liniowych celu publicznego w ich części przebiegającej przez obszar parku narodowego lub w przypadku inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej o nieliniowym charakterze realizowanych na obszarze parku narodowego;
- 3) uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z Generalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w zakresie istnienia rozwiązań alternatywnych realizacji przedsięwzięcia oraz przewidywanych działań mających na celu kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko przyrodnicze rezerwatu przyrody - w przypadku inwestycji liniowych celu publicznego w ich części przebiegającej przez obszar rezerwatu przyrody lub w przypadku inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej o nieliniowym charakterze realizowanych na obszarze rezerwatu przyrody;
- 4) zasięga opinii organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1-3a, 10-19 i 21-28, oraz uchwały, o której mowa w art. 72 ust. 1b, chyba że - w przypadku przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko - organ ten wyraził wcześniej opinię, że nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko;
- 5) zasięga opinii organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, jeżeli planowane przedsięwzięcie kwalifikowane jest jako instalacja, o której mowa w art. 201 ust. 1 tej ustawy;
- 6) uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z organem właściwym w sprawach ocen wodnoprawnych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, chyba że - w przypadku przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko - organ ten wyraził wcześniej opinię, że nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

W postępowaniu, w ramach którego przeprowadzana jest ocena oddziaływania na środowisko, przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, organ właściwy do jej wydania ma także obowiązek zapewnić możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu (art. 79 ust. 1 u.i.o.ś.).

Z kolei wydanie decyzji, jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, jak wynika z art. 80 ust. 1 u.i.o.ś., wymaga od organu wzięcia pod uwagę:

- 1) wyników uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1;
- 2) ustaleń zawartych w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) wyników postępowania z udziałem społeczeństwa;

- 4) wyników postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.
- 5) stwierdzenia zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, z wyjątkami szczegółowo opisanymi w art. 80 ust. 2 zdanie drugie u.i.o.ś.

Przenosząc powyższe na grunt rozpoznawanej sprawy stwierdzić należy, że ziszczy się wszystkie ustawowe warunki do ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla przedmiotowego przedsięwzięcia. W niniejszym przypadku Gmina Miasto Suwałki wystąpiła z wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie instalacji termicznego przekształcania wstępnie przetworzonych odpadów komunalnych (preRDF/RDF). Analiza parametrów tej inwestycji określonych w karcie informacyjnej przedsięwzięcia pozwala na stwierdzenie, że mamy do czynienia z przedsięwzięciem mogącym potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, o jakim mowa w § 3 ust. 1 pkt 82 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Zgodnie z tym przepisem do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się instalacje związane z przetwarzaniem w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach odpadów, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 41-47, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, o zainstalowanej mocy elektrycznej nie większej niż 0,5 MW lub wytwarzających ekwiwalentną ilość biogazu rolniczego wykorzystywanego do innych celów niż produkcja energii elektrycznej, a także miejsca retencji powierzchniowej odpadów oraz rekultywacja składowisk odpadów. Z danych wynikających z karty informacyjnej wynika, że maksymalna roczna wydajność instalacji wynosić ma 25.842 Mg/rok, co daje 70,8 Mg/dobę. Zatem instalacja ta nie należy do tych wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 46 rozporządzenia, gdzie mowa jest o instalacjach do przetwarzania w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach odpadów innych niż niebezpieczne przy zastosowaniu procesów termicznego przekształcania odpadów, krakingu odpadów, fizykochemicznej obróbki odpadów (proces D9 unieszkodliwiania odpadów wymieniony w załączniku nr 2 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach), mające wydajność nie mniejszą niż 100 t dziennie. W takiej sytuacji, skoro mamy do czynienia z przedsięwzięciem mogącym potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko nie jest obligatoryjne, jak wynika z cytowanego wyżej art. 59 ust. 1 u.i.o.ś., a może być nałożone przez organ w trybie art. 63 ust. 1 ustawy, co miało miejsce w niniejszym przypadku. Otóż, jak wynika z akt sprawy, po zasięgnięciu opinii organów wymienionych w art. 64 ust. 1 u.i.o.ś., tj. Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Białymstoku Wydział Spraw Terenowych I w Suwałkach (postanowienie z dnia 27 września 2021 r. znak WSTI.4220.97.2021.JW), Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Suwałkach (opinia Nr 125.O.NZ.2021 z dnia 8 września 2021 r.) oraz Dyrektora Zarządu Zlewni w Augustowie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie (opinia znak BI.ZZŚ.1.4360.300.2021.AN z dnia 27 września 2021 r.) Prezydent Miasta Suwałk postanowieniem z dnia 6 października 2021 r. znak OSGK.6220.99.2021.DK stwierdził obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko przedmiotowego przedsięwzięcia i sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko (dalej też jako **Raport**) w

pełnym zakresie. Z akt sprawy wynika, że w dniu 11 stycznia 2022 r. Raport takowy Gmina Miasto Suwałki złożyła do akt. Opracowanie to należy uznać za wiarygodny dowód w sprawie, gdyż jest spójny, logiczny i zawiera wszystkie wymagane elementy, wynikające z art. 66 ust. 1 ustawy. Zdaniem Kolegium treść Raportu pozwala na dokonanie samodzielnej oceny wpływu przedsięwzięcia na środowisko. Oprócz poprawności formalnej, nie można również zakwestionować jego znaczenia dowodowego w sprawie i tego, że mógł on stanowić podstawę weryfikacji i oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko z powodów wskazanych w odwołaniu i przedłożonej przez Stowarzyszenie w toku postępowania odwoławczego opinii naukowej dr hab. chemii Leszka Pazderskiego i dr chemii Małgorzaty Pazderskiej - Szablówicz wskazującej na błędy w owym Raporcie. Okazało się jednak, że wprawdzie w opracowaniu tym w Rozdziale 10 wkraść się błędny zapis odnośnie ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, w tym CO₂, to jednak była to omyłka nie mająca istotnego znaczenia dla oceny oddziaływania inwestycji na środowisko. Jak wyjaśnili autorzy raportu w piśmie z dnia 1 lipca 2022 r. zapis, iż ograniczenie emisji gazów cieplarnianych, w tym CO₂, zachodzi dzięki zastosowaniu nowoczesnych wysokosprawnych instalacji oczyszczania spalin jest efektem błędu popełnionego w trakcie sporządzania finalnej edycji raportu w opisie Instalacji. Autorzy raportu wskazali, iż zgodnie z zapisami Rozdziału 3.2.4.5 Raportu w ramach Węzła Oczyszczania Spalin planowanej Instalacji nie zakładano zastosowania technologii oczyszczania spalin z CO₂, jak również zastosowania technologii przechwytywania i magazynowania CO₂ i tenże błąd nie miał wpływu na wszelkie inne wyliczenia i analizy zawarte w Raporcie, a dotyczące oddziaływań planowanego przedsięwzięcia na ludzi i środowisko, w tym na klimat. Według wyjaśnień autorów Raportu intencją kwestionowanego sformułowania było wskazanie, że w wyniku realizacji planowanej instalacji, opalanej paliwem z odpadów, nastąpi ograniczenie zużycia energii pierwotnej w instalacjach opalanych paliwem konwencjonalnym (w tym wypadku węglem), a co za tym idzie – ograniczenie emisji gazów cieplarnianych, w tym CO₂, dzięki zastosowaniu w planowanej instalacji nowoczesnych, wysokosprawnych instalacji oczyszczania spalin (wielostopniowego systemu oczyszczania spalin), stężenia emitowanych zanieczyszczeń z tej instalacji będą niższe niż byłyby w instalacjach opalanych paliwem konwencjonalnym (węglem kamiennym), gdyby ITPOK nie została wybudowana. W piśmie z dnia 1 lipca 2022 r. autorzy Raportu odnieśli się również do pozostałych uwag naukowców zgłoszonych do tego opracowania, uznając je za niezasadne. Autorzy Raportu wskazali w szczególności na wadliwość sformułowanych zarzutów z uwagi na brak znajomości stosowanych powszechnie w branży energetycznej metodyk i zasad bilansowania emisji CO₂ oraz metod planowania obiektów energetycznych typu ITPOK, a w szczególności kryteriów i zasad ich optymalnego wkomponowania w lokalne systemy ciepłownicze i odpadowe, jak też nieodpowiadające zasadom sztuki inżynierskiej wyliczenia. Opracowujący Raport podtrzymali swoje wyliczenia dotyczące redukcji emisji CO₂, wyjaśniając iż trzymając się zasady ostrożnego prognozowania przyjęli zachowawcze założenia odnośnie przetwarzanych w pierwszych latach ilości opadów (ok. 6100 godzin pracy), zaznaczając iż w kolejnych latach, wraz ze wzrostem ilości godzin pracy rosnąć będzie redukcja emisji CO₂, a co za tym idzie rzeczywisty efekt w tym zakresie będzie większy niż wyliczono w Raporcie.

Dlatego też, zdaniem Kolegium, w oparciu o ustalenia zawarte w Raporcie możliwe okazało się przeprowadzenie oceny oddziaływania instalacji termicznego przekształcania

wstępnie przetworzonych odpadów komunalnych. Stosownie do treści art. 62 ust. 1 u.i.o.ś. w ramach tej oceny należy określić, przeanalizować i ocenić:

- 1) bezpośredni i pośredni wpływ danego przedsięwzięcia na:
  - a. środowisko oraz ludność, w tym zdrowie i warunki życia ludzi,
  - b. dobra materialne,
  - c. zabytki,
  - d. krajobraz, w tym krajobraz kulturowy,
  - e. wzajemne oddziaływanie między elementami, o których mowa w lit. a-ca,
  - f. dostępność do złóż kopalin;
- 2) ryzyko wystąpienia poważnych awarii oraz katastrof naturalnych i budowlanych;
- 3) możliwości oraz sposoby zapobiegania i zmniejszania negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko;
- 4) wymagany zakres monitoringu.

Analiza i ocena przedmiotowego przedsięwzięcia w w/w aspektach prowadzi do wniosku, iż planowana przez Gminę Miejską Suwałki instalacja do przekształcania termicznego odpadów nie będzie miała znacząco negatywnego wpływu na środowisko. Uciążliwości na etapie realizacji inwestycji, jak wynika z akt sprawy, mogą wpływać z zanieczyszczenia atmosfery wynikającego z emitowanych przez środki transportu spalin, pylenie z dróg oraz emisji hałasu, jednak będzie to oddziaływanie ograniczone czasowo – w okresie budowy instalacji. Wedle ustaleń Raportu, planowany zakres prac budowlanych oraz sposób ich prowadzenia nie doprowadzi do zagrożenia zanieczyszczenia powierzchni ziemi oraz wód podziemnych i powierzchniowych, a w celu zapobieżenia ewentualnym negatywnym oddziaływaniom przewidziano szereg działań i rozwiązań minimalizujących to zagrożenie, szczegółowo przedstawionych i opisanych w Raporcie. Natomiast sama działalność zakładu i prowadzony w nim proces technologiczny będzie oddziaływał:

- na jakość powietrza poprzez wprowadzenie substancji pyłowej i gazowej powstałych ze spalania odpadów, jednakowoż przewidziano kierowanie tychże spalin do komina o wysokości gwarantującej nieprzekraczanie norm; obiekt wyposażony będzie w instalacje oczyszczania spalin z tlenków azotu, kwaśnych zanieczyszczeń, metali ciężkich, dioksyn i furanów oraz pyłów; stosowany ma być też system monitoringu i kontroli stężeń substancji zanieczyszczających w spalinach;
- w zakresie emisji odpadów poprocesowych (żuźle, pyły z kotłów – opcjonalnie w zależności od zastosowanej konfiguracji, odpady stałe z oczyszczania gazów odlotowych) oraz inne odpady charakterystyczne dla eksploatacji obiektu przemysłowego, jak zużyte oleje, smary, zużyte ubrania pracowników, zabrudzone szmaty, komunalne odpady socjalne, itp.);
- na środowisko wodno – gruntowe w zakresie wprowadzania do ziemi wód opadowych i roztopowych pochodzących z terenów utwardzonych, które będą wprowadzane do zbiornika chłonno - odparowującego; ścieki przemysłowe socjalno - bytowe powstające w instalacji kierowane będą do miejskiej sieci kanalizacyjnej;
- na klimat akustyczny poprzez emisję hałasu pochodzącego ze środków transportu wewnątrz zakładu i do terenu inwestycji, urządzenia mechaniczne związane z funkcjonowaniem zakładu zlokalizowane poza budynkami, jak też w budynkach;
- nie przewidziano powstawania uciążliwości zapachowej w miejscach magazynowania i przetwarzania wsadu, gdyż dostarczany do planowanej instalacji strumień odpadów nie bę-

dzie zawierał dużej zawartości substancji organicznych, a frakcje energetyczne odpadów komunalnych mają być czasowo retencjonowane wewnątrz instalacji w miejscu magazynowania, w szczelnych pomieszczeniach, jednak nie dłużej niż 5 dni. W celu uniknięcia niekontrolowanej emisji odorów i pyłów powietrze z przestrzeni hali wyładunkowej oraz hali magazynowej będzie pobierane i wykorzystane w procesie spalania, a pozostałe pomieszczenia mają być wyposażone w wentylację mechaniczną i grawitacyjną, zapewniającą wymianę powietrza zgodnie z przepisami sanitarnymi i p/poż.

Jak to już szczegółowo opisano w przytoczonym wyżej uzasadnieniu zaskarżonej decyzji organu I instancji, oddziaływanie to nie będzie w sposób istotny negatywnie wpływać na środowisko. Podzielając w pełni wnioski i oceny w tym zakresie sformułowane przez Prezydenta, jak też organy wyspecjalizowane, Kolegium uznaje za zasadne stwierdzenie, iż wariant zaproponowany przez inwestora, jak to wynika z Raportu, będzie też wariantem najkorzystniejszym dla środowiska.

Zatem uwzględniając dokonane przez organy współdziałające pozytywne uzgodnienia i nakreślone warunki, należało określić środowiskowe uwarunkowania realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia, co zasadnie i szczegółowo uczyniono w zaskarżonej decyzji.

Na ocenę tę nie mogą natomiast wpłynąć argumenty wskazywane w odwołaniu. W szczególności nie można zgodzić się z odwołującym się, iż dokonano niepełnej analizy wpływu inwestycji na środowisko bez oceny wpływu inwestycji na obszar Natura 2000 i Wigierski Park Narodowy, w tym oddziaływań wieloletnich. W Raporcie uwzględniono istnienie w sąsiedztwie terenu inwestycji obszarów chronionych, w tym Wigierskiego Parku Narodowego, obszarów Natura 2000, obszarów chronionego krajobrazu. Dokonano badania w ramach Obszaru Głównego 3 w czterech pojedynczych punktach i przeanalizowano wpływ na nie, uznając jednakże, że z uwagi na odległości oraz przedmioty ochrony poszczególnych form ochrony przyrody, w tym brak bezpośrednich powiązań i zależności między nimi nie przewidziano potencjalnie znaczącego, negatywnego oddziaływania na te obszary chronione, w tym na obszar Natura 2000. Zwrócić uwagę trzeba też, że również organ ochrony przyrody – Regionalny Dyrektor Ochrony środowiska w Białymstoku w postanowieniu z dnia 24 lutego 2022 r. znak WSTI.4221.1.2022.JW uzgadniającym pozytywnie realizację przedmiotowego przedsięwzięcia nie znalazł podstaw do zakwestionowania tejże oceny. Organ ten wskazał, iż teren przeznaczony pod inwestycje położony jest poza obszarami chronionymi w myśl ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz.U. z 2021 r. poz. 1098). W odległości ok. 460 m od terenu inwestycji przebiega granica Obszaru Chronionego Krajobrazu „Pojezierze Północnej Suwalszczyzny”, a najbliższy obszar Natura 2000 „Ostoja Wigierska” położony jest w odległości ok. 720 m od terenu inwestycji, zaś Wigierski Park Narodowy w odległości ok. 3 km. Teren ten leży też poza korytarzami ekologicznymi. Według RDOŚ planowana inwestycja nie będzie znacząco negatywnie oddziaływać na obszary Natura 2000 w odniesieniu do siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono te obszary. Uwzględniając lokalizację przedsięwzięcia poza obszarami chronionymi, aktualne zagospodarowanie terenu oraz założenia zaproponowane przez inwestora ujęte jako warunki realizacji przedsięwzięcia w tymże uzgodnieniu, organ ochrony przyrody nie przewidział znaczącego negatywnego wpływu przedsięwzięcia na środowisko przyrodnicze, zaznaczając, iż z przeprowadzonych obliczeń wynika, iż realizacja inwestycji w proponowanym zakresie zapewni dotrzymanie obowiązujących standardów w zakresie dopuszczalnych norm emisji i

immisji do powietrza oraz dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. W związku z faktem, że eksploatacja planowanej instalacji nie spowoduje ponadnormatywnych oddziaływań na żaden z analizowanych w raporcie komponentów środowiska, zdaniem organu wyspecjalizowanego, nie spowoduje również zmian wzajemnych oddziaływań pomiędzy nimi. Nadmienić też należy, że w postanowieniu uzgadniającym RDOŚ zawarł szereg warunków mających zagwarantować ochronę środowiska w okresie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia, które w pełni uwzględniono w decyzji. Nadto zwrócić trzeba uwagę, że wątpliwości sformułowane przez Dyrektora Wigierskiego Parku Narodowego co do oddziaływania instalacji na tę formę ochrony przyrody poddane zostały analizie autorów Raportu, którzy szczegółowo ustosunkowali się do podnoszonych zastrzeżeń i obaw w zalegającym w aktach piśmie z dnia 26 października 2021 r.

Odnośnie zaś wskazywanej niezgodności inwestycji z Planem Gospodarki Odpadami Województwa Podlaskiego na lata 2016-2022 (dalej WPGO), Programem Ochrony Środowiska Województwa Podlaskiego do 2030 roku i Programem Ochrony Środowiska dla Miasta Suwałki na lata 2021-2024, czy też nieprzestrzegania hierarchii sposobów postępowania z odpadami, zwrócić należy uwagę, że w ustawie stanowiącej podstawę materialnoprawną niniejszej decyzji nie określono takowych warunków zgodności z wskazanymi wyżej planami i programami, jak również nie ma podstaw do oceny zasadności realizacji inwestycji w zakresie sposobów postępowania z odpadami na terenie danej jednostki samorządu terytorialnego. W świetle regulacji u.i.o.ś. nie ma podstaw do odmowy ustalenia środowiskowych uwarunkowań z powodu niezgodności z powołanymi planami i programami wojewódzkimi i gminnymi. Przedmiotowa decyzja jest pierwszą z wymaganych w procesie inwestycyjnym decyzji administracyjnych, stanowiącą ocenę wpływu przedsięwzięcia na środowisko, czyli, jak stanowi art. 3 ust. 1 pkt 15 u.i.o.ś w zw. z art. 3 pkt 39 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1973 z późn. zm.) wpływu na ogół elementów przyrodniczych, w tym także przekształconych w wyniku działalności człowieka, a w szczególności powierzchnię ziemi, kopaliny, wody, powietrze, krajobraz, klimat oraz pozostałe elementy różnorodności biologicznej, a także wzajemne oddziaływania pomiędzy tymi elementami. Zatem podnoszone w odwołaniu argumenty dotyczące zapisów ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach czy też ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi nie mogą wpłynąć na kształt niniejszej decyzji. Uwagi te i spostrzeżenia mogą być ewentualnie wykorzystane w innych postępowaniach dotyczących gospodarki odpadami, czy też przy ocenie zasadności realizacji inwestycji związanej z gospodarką odpadami. Na marginesie można tylko zauważyć, że planowana instalacja będzie ekologicznym źródłem energii wytworzonej z paliwa powstałego z pozostałości z sortowania odpadów komunalnych i stanowić będzie swego rodzaju domknięcie łańcucha egzystencji odpadów, które nie mogą być poddane recyklingowi. Zatem przy obowiązujących ograniczeniach prawnych dotyczących składowania frakcji wydzielonych z odpadów komunalnych, brak wystarczających mocy już istniejących instalacji termicznego przekształcenia odpadów będzie prowadził nie tylko do ponoszenia nadmiernych kosztów z tym związanych, ale nawet może spowodować konieczność niezgodnego z prawem ich zagospodarowywania. Wobec tego argumentacja powoływana w odwołaniu musi być uznana za nie mającą wpływu na możliwość ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia.

Nie można również zgodzić się z zarzutem obrazy art. 66 ust. 1 pkt 6) u.i.o.ś. z uwagi na nieprawidłową ocenę wpływu inwestycji na klimat. U podstaw stanowiska Stowarzyszenia legło przekonanie, że wskazanie w Raporcie, iż 70% odpadów kierowanych do spalania będzie pochodzenia kopalnego, a więc negatywnie oddziaływującego na klimat (tworzywa sztuczne, produkty i opakowania wielomateriałowe oraz tekstylia wytwarzane z udziałem tworzyw sztucznych), powoduje iż błędne jest ustalenie w tym opracowaniu, że emisja CO₂ wyniesie ok 13 865 Mg/rok. Zdaniem odwołującego się emisja ta będzie na poziomie od 42 250 do 54 059 Mg/rok, a więc będzie zbliżona lub większa od poziomowi emisji przy spalaniu węgla kamiennego, a dodatkowo przy dwukrotnie niższej kaloryczności planowanych do spalania odpadów konieczne jest spalanie dwukrotnie większej ich ilości aby wytworzyć tę samą ilość energii. Zwrócić należy uwagę, że nie wiadomo jest w jaki sposób Stowarzyszenie obliczyło podane wartości. Natomiast autorzy Raportu wyjaśnili, iż w swych szacunkowych wyliczeniach emisji CO₂ opierali się na wskaźnikach emisji CO₂ (WE) w roku 2018 do raportowania w Systemie Handlu Uprawnieniami do Emisji za rok 2021. Określony w tymże źródle wskaźnik emisji CO₂ dla ciepłowni węglowej wynosi 95,05 kg/GJ wytwarzanej energii, a w przypadku spalania odpadów komunalnych - niebiogenicznych – 91,70 kg/GJ wytwarzanej energii. Dane takie, jak wskazali autorzy Raportu wynikają także z prasy branżowej prof. Grzegorza Wielgosińskiego (21 faktów dotyczących spalarni odpadów, Przegląd Komunalny nr 2/2022), gdzie wskazuje się, że spalanie węgla kamiennego powoduje emisję CO₂ na poziomie 100-110 kg/MW wytworzonej energii, natomiast spalanie tzw. pre-RDF (frakcji palnej wydzielonej z odpadów komunalnych) tylko ok. 90-100 kg/MW wytworzonej energii ze względu na niższą zawartość pierwiastkową węgla a wyższą wodoru. Dlatego emisja CO₂ będzie niższa w przypadku spalania paliwa z odpadów, niż ze spalania węgla kamiennego dla tej samej ilości wytworzonej energii. Dodatkowo autorzy Raportu wyjaśnili, iż zgodnie z wskazywanym opracowaniem oraz rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie warunków technicznych kwalifikowania części energii odzyskanej z termicznego przekształcania odpadów, 42 % emisji CO₂ pochodzącej ze spalania odpadów może być klasyfikowana jako emisja ze źródeł odnawialnych i tym samym nie jest uwzględniane w bilansie emisji CO₂. Jak też wskazali specjaliści opracowujący Raport zawartość węgla w węglu kamiennym kształtuje się dla węgli o wyższej wartości opałowej i niskiej zawartości popiołu (5%) w granicach 77-85%. Dla węgla stosowanego w Polsce przy zawartości popiołu 10% zawartość węgla w węglu kamiennym wyniesie ok. 71% przy 8% popiołu i 10% wilgotności (traktowanie paliwa jako czystego pierwiastka jest niedopuszczalne). Zawartość węgla w RDF to ok. 34% przy zawartości wilgoci 30% i popiołu 23% (tak więc spalana jest większa masa RDF z powodu zawartości „balastu” który przechodząc przez palenisko nie powoduje emisji CO₂. Nadto w węglu kamiennym ciepło powstaje przede wszystkim z utleniania węgla pierwiastkowego, gdzie jego ciepło spalania i wartość opałowa są równe i wynoszą 33 820 kJ/kg, a w przypadku RDF również wodoru gdzie jego ciepło spalania wynosi 141 800 kJ/kg (wartość opałowa 119 970 kJ/kg). Tak więc ze spalania 1 kg wodoru uzyskuje się energię równą energii ze spalania 4,2 kg węgla (przy odzysku ciepła utajonego) lub 3,5 kg węgla (bez odzysku ciepła utajonego).

Z kolei wskazywana w odwołaniu kwestia niedopuszczenia strony do publicznego przedstawienia stanowiska w sprawie planowanej inwestycji jest pozbawiona podstaw. W toku całego postępowania wszystkie strony postępowania oraz podmioty działające na pra-

wach strony miały zapewniony udział w postępowaniu. W ramach przewidzianego w art. 10 § 1 k.p.a. tzw. czynnego udziału strony w postępowaniu nie mieści się zapewnienie podmiotom zainteresowanym możliwości publicznego prezentowania swego stanowiska, jak zdaje się rozumieć to Towarzystwo na Rzecz Ziemi. Udział strony w postępowaniu jest zapewniony m.in. gdy ma możliwość wypowiedzenia się w sprawie poprzez przedstawienie organowi swego stanowiska, składania dowodów i wniosków dowodowych. Natomiast w ramach udziału społeczeństwa w postępowaniu środowiskowym organ ma zadanie poinformować o możliwości zapoznania się z dokumentami zgromadzonymi w sprawie i wówczas stanowisko strony, czy podmiotu działającego na prawach strony będzie podlegało ujawnieniu zainteresowanym osobom. W niniejszym przypadku organ dopełnił ciążących na nim obowiązków zarówno w zakresie poinformowania społeczeństwa, jak i zapewnienia czynnego udziału stronom przed wydaniem decyzji (obwieszczenia z dnia 11 stycznia 2022 r. i z dnia 1 marca 2022 r.). Natomiast od czynności wykonywanych przez organ w ramach postępowania administracyjnego odróżnić trzeba prowadzone przez jednostkę samorządu terytorialnego konsultacje społeczne, czy inne formy informowania mieszkańców gminy o planach i zamierzeniach inwestycyjnych. Sposób i forma ich prowadzenia nie podlegają ocenie w postępowaniu środowiskowym. Dlatego też zarzut pozbawienia możliwości publicznego zaprezentowania stanowiska w przeprowadzonej przez Urząd Miejski w Suwałkach debacie nie może mieć wpływu na wynik niniejszej sprawy.

Dla prawidłowego rozstrzygnięcia niniejszej sprawy oprócz wyniku przeprowadzonej oceny oddziaływania na środowisko należy też sprawdzić, czy spełniony jest warunek zgodności planowanej inwestycji z planem miejscowym, co czym stanowi art. 80 ust. 2 u.i.o.ś. W niniejszym przypadku kwestia ta nie budzi wątpliwości. Teren przeznaczony na realizację ITPOK objęty jest miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego przyjętym Uchwałą nr XII/159/2019 Rady Miejskiej w Suwałkach z dnia 25 września 2019 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu ulicy Piaskowej w Suwałkach (t.j. Dz.Urz.Woj.Podl. z 2021, poz. 5478). Zgodnie z § 36 tejże uchwały teren oznaczony symbolem 10E/C, w obrysie którego znajdują się działki objęte wnioskiem o numerach ewidencyjnych: 24901, 24902, 24903/9, 24903/10, 24903/11, 24903/12, 24903/13, 24903/14 (obręb nr 10) stanowi teren infrastruktury technicznej elektroenergetyki i ciepłownictwa. W zakresie przeznaczenia podstawowego na terenie 10E/C ustalono lokalizację nowych obiektów realizowanych w ramach rozbudowy instalacji Przedsiębiorstwa Energetyki Ciepłej lub Zakładu Energetycznego wraz z towarzyszącymi im placami składowymi, do magazynowania paliw, sorbentów do instalacji oczyszczania spalin i produktów spalania i innych obiektów uzupełniających funkcję podstawową (§ 36 ust. 1 planu). Z mocy § 36 ust. 2b i 2c uchwały, na terenie tym dopuszcza się realizację urządzeń oraz instalacji służących przetwarzaniu odpadów, w tym spalarni odpadów przeznaczonych do termicznego przekształcania odpadów z odzyskiem lub bez odzysku wytwarzanej energii cieplnej, jak też dopuszcza się budowę instalacji odzysku energii (IOE) z frakcji energetycznej odpadów komunalnych (pre-RDF).

Biorąc powyższe pod uwagę Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Suwałkach stoi na stanowisku, że zasadnie w świetle obowiązującego prawa Prezydent Miasta Suwałk ustalił środowiskowe uwarunkowania dla planowanego przez Gminę Miasto Suwałki przedsięwzięcia polegającego na budowie instalacji termicznego przekształcania wstępnie przetworzonych

odpadów komunalnych (pre RDF/RDF) w Suwałkach. Dlatego też, działając na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a., postanowiło utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję.

Pouczenie:

Decyzja niniejsza jest ostateczna w administracyjnym toku postępowania.

Na decyzję służy stronie prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę składa się w terminie 30 dni od daty otrzymania decyzji za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Suwałkach (ul. Gen. K. Pułaskiego 73, 16-400 Suwałki). Zgodnie z art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (j.t. Dz.U. z 2022 r. poz. 329 ze zm.) zwanej dalej p.p.s.a., skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać: 1) wskazanie zaskarżonej decyzji, 2) oznaczenie organu, którego działania skarga dotyczy, 3) określenie naruszenia prawa lub interesu prawnego. Wpis w sprawie wynosi 200 zł (§ 2 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 535)). Stronie może być przyznane prawo pomocy na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych (art. 243 § 1 p.p.s.a.). Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego (art. 244 § 1 p.p.s.a.). W myśl art. 254 § 1 p.p.s.a. wniosek o przyznanie prawa pomocy oraz wniosek o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej składa się do właściwego wojewódzkiego sądu administracyjnego. Strona, która nie ma miejsca zamieszkania, pobytu lub siedziby na obszarze właściwości sądu, o którym mowa w § 1, może złożyć wniosek w innym wojewódzkim sądzie administracyjnym. Wniosek ten przesyła się niezwłocznie do sądu właściwego (§ 2).

Otrzymują:

1. Towarzystwo na Rzecz Ziemi
z/s w Oświęcimiu
2. strony postępowania
- w drodze obwieszczenia
3. Prezydent Miasta Suwałk
4. a/a